

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní JUDr. Otílií Hrehovou, v právní věci

žalobce: **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových,**
IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **JUDr. J. S. [redacted],** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Nykodýmem
sídlem 17. listopadu 230, 251 01 Říčany

o zaplacení [redacted] Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci [redacted] Kč spolu s úrokem ve výši 4% p. a. z této částky od 1. 3. 2012 a dále spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 25. 8. 2016 se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 336 850 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Nykodýma, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u soudu dne 5. 6. 2018 domáhal po žalovaném zaplacení částky [REDACTED] Kč s příslušenstvím. Žalobce je dle opatření Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 2. 12. 2014, č. j. [REDACTED] pověřen správou pohledávek po L. [REDACTED] M. [REDACTED] narozeném dne [REDACTED] zemřelém dne [REDACTED] naposledy bytem [REDACTED] zajištěných na základě usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 28. 11. 2014, č. j. [REDACTED]. Zemřelý L. [REDACTED] M. [REDACTED] (dále jen „věřitel“) uzavřel se žalovaným smlouvu o půjčce ze dne 22. 8. 2011 (dále jen „Smlouva“). Na základě smlouvy půjčil věřitel žalovanému částku [REDACTED] Kč. Dle smlouvy byla daná půjčka poskytnuta žalovanému jako dlužníkovi na dobu pěti let od podpisu smlouvy, respektive ode dne poskytnutí částky na účet žalovaného. Půjčená částka byla připsána na zvláštní účet žalovaného vedený u [REDACTED] č.ú.: [REDACTED], ke dni 24. 8. 2011. Smluvní úrok činil 4 % p.a., úročeno mělo být pouze období od 1. 3. 2012 do zaplacení. Žalobce se dne 30. 9. 2016 obrátil na žalovaného s oznámením o pověření správou pohledávek v trestním řízení vedeném proti obviněným Ing. A. [REDACTED] K. [REDACTED] a dalších spoluobviněných osob, mezi nimiž byl i věřitel. Současně se předmětným přípisem žalobce obrátil na žalovaného s žádostí o sdělení informací o předmětné půjčce. Žalovaný v reakci na přípis žalobce ze dne 30. 9. 2016 dne 25. 10. 2016 mimo jiné uvedl, že mělo mezi ním a věřitelem dojít dne 30. 9. 2011 k uzavření dodatku ke smlouvě, dle kterého měla být jednak odložena splatnost půjčky a současně měla být snížena výše sjednaného úroku. Žalobce předmětný dodatek ze dne 30. 9. 2011 neuznává za pravý pro důvodné pochybnosti o pravosti podpisu na dodatku, o čemž žalovaného informoval, a předmětnou půjčku považuje žalobce za splatnou ke dni 24. 8. 2016. Žalobce následně dopisy ze dne 7. 4. 2017 a ze dne 26. 3. 2018 vyzval žalovaného k zaplacení částky [REDACTED] Kč spolu se sjednaným úrokem z dané částky a současně jej upozornil, že v případě neuhrazení dané částky bude přistoupeno k podání žaloby. Žalovaný do dne podání žaloby neuhradil částku [REDACTED] Kč spolu s úrokem ve výši 4 % p.a. z dané částky od 1. 3. 2012 do zaplacení, a to ani částečně. Tím, že žalovaný do dne podání žaloby řádně neuhradil předmětnou částku, se dostal do prodlení a žalobce má proto nárok požadovat po žalovaném vedle zaplacení jistiny a sjednaného úroku i zákonný úrok z prodlení z dané částky, a to od 25. 8. 2016 do zaplacení.
2. Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Namítal, že žalobce není v tomto sporu aktivně legitimovaný, jelikož mu nesvědčí jakýkoliv titul, který by ho opravňoval vystupovat za vlastníka či oprávněného disponenta s žalovanou pohledávkou. Jak plyne z článku I. podané žaloby, žalobce opírá svou aktivní legitimaci v tomto sporu o dvě na sebe navazující rozhodnutí Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, konkrétně o opatření Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 2. 12. 2014, č. j.: [REDACTED] ve spojení s usnesením Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 28. 11. 2014, č. j.: [REDACTED]. Žalovaný k tomu konstatuje, že předmětná usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci jsou vydána proti dědičce po zemřelém I. [REDACTED] M. [REDACTED] paní B. [REDACTED] Č. [REDACTED]. Přitom jmenovaná dědička paní B. [REDACTED] Č. [REDACTED] se nikdy nestala vlastníkem předmětné pohledávky za žalovaným (na rozdíl od mnoha jiných případů, kdy se dědičkou pravomocně stala). Jak plyne z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 č. j.: [REDACTED] ze dne 1. 12. 2014, pohledávka za žalovaným nebyla součástí aktiv, které by smrtí zůstavitele pana I. [REDACTED] M. [REDACTED] přešly na paní B. [REDACTED] Č. [REDACTED] (jakožto jedinou dědičku). Tudíž ani shora specifikovaná usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, která byla vydána proti někomu, komu nikdy nesvědčilo vlastnické právo k žalované pohledávce, nemohou být účinná a aplikovatelná

v tomto případě na žalovaného. Pakliže zajišťovací usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci č. j.: č.j.: [REDAKCE] bylo vydáno vůči někomu, kdo není vlastníkem pohledávky, nemůže žalobce s úspěchem dovozovat svou aktivní legitimaci z toho, že dědička B [REDAKCE] Č [REDAKCE] nabyla z dědictví některá jiná aktiva. Pozice žalobce je v celém řízení subsidiární, jelikož na rozdíl od jiných subjektů (fyzických a právnických osob), pohledávka za žalovaným není součástí dědictví a paní B [REDAKCE] Č [REDAKCE] tuto pohledávku nikdy nenabyla. Tento fakt podporuje navíc informace, že předmětná pohledávka byla ještě za života p. I [REDAKCE] M [REDAKCE] postoupena třetí osobě, a to v době, kdy proti jmenovanému I [REDAKCE] M [REDAKCE] nebylo v České republice vedeno jakékoliv trestní řízení. Tedy i z tohoto důvodu předmětná usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci nemohou být aplikovatelná na projednávanou věc a nemohou založit aktivní legitimaci žalobce v tomto sporu. Současně není žalovanému známo, že by žalobce činil nějaké aktivní právní kroky, které by vedly k zabránění věci, resp. k reálnému nabytí sporné pohledávky a tím skutečně získal aktivní legitimaci k vedení tohoto sporu. I kdyby zde hypoteticky půjčka existovala a žalobci eventuálně svědčila aktivní legitimace, zcela jistě je žalovaná pohledávka promlčena. Ze znění předmětné smlouvy o půjčce je možné dovodit, že doba splatnosti půjčky nebyla sjednána dostatečně určitě, jelikož tato splatnost měla nastat ve lhůtě 5-ti let ode dne podpisu smlouvy o půjčce, respektive ve lhůtě 5-ti let ode dne poskytnutí předmětné půjčky. Pokud je žalovanému známo, tyto dva okamžiky nejsou shodné, z čehož plyne jednoznačný závěr o neurčitosti takového ujednání. Takovouto situaci je pak nutné vyložit tím způsobem, že splatnost půjčky nastala den následující poté, co byla půjčka reálně poskytnuta, k čemuž došlo až následně po podpisu smlouvy o půjčce. Délka promlčecí doby činí ze zákona 3 roky. S ohledem na výše uvedené je tak evidentní, že nárok domnělého žalobce je promlčen. Uvedený argument platí i pro Dodatek č. 1 ke Smlouvě o půjčce, který má stejnou konstrukci splatnosti jako Smlouva o půjčce. S výše rozvedenou námitkou nedostatku aktivní legitimace úzce souvisí i další, žalovaným namítaná skutečnost. V citovaném usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci č.j.: [REDAKCE] (str. 4) je uvedeno, že složením předmětu plnění na určený účet (zajištěný rozhodnutím státního zástupce) dlužník (žalovaný) svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní - tedy dojde k zániku závazku jeho splněním. Nicméně vzhledem k tomu, že vlastníkem pohledávky za žalovaným nade vši pochybnost není dědička paní B [REDAKCE] Č [REDAKCE] vůči níž (resp. jí nabytému majetku) směřovalo zajišťovací usnesení, pak takové usnesení neposkytuje žalovanému jakoukoliv právní jistotu v tom ohledu, že předmětnou pohledávku po něm v budoucnu nebude vymáhat třetí osoba - skutečný vlastník předmětné pohledávky. Shora popsanou zásadní pochybnost podporuje navíc fakt, že proti majetku zesnulého I [REDAKCE] M [REDAKCE] je ve [REDAKCE] vedeno řízení, jehož účastníkem se stala rovněž Česká republika s tím, že finanční požadavky [REDAKCE] velmi pravděpodobně přesáhnou tam zajištěné finanční prostředky. Jinými slovy je velmi pravděpodobné, že [REDAKCE] bude v závislosti na výsledku tamějšího řízení vymáhat své peněžité pohledávky za zemřelým I [REDAKCE] M [REDAKCE] i v České republice, přičemž v úvahu logicky přichází mimo jiné i postižení (a případné vymáhání) sporné pohledávky za žalovaným. V současné době je řízení ve [REDAKCE] vedeno proti dědičce paní B [REDAKCE] Č [REDAKCE] což je žalobci velmi dobře známo vzhledem k faktu, že je žalobce účastníkem zmíněného řízení. Přednostním plněním ve prospěch českého státu by tak mohlo být oprávněně namítáno, že došlo k upřednostnění jednoho věřitele před druhým věřitelem, a to se všemi konsekvencemi plynoucími z tohoto právního jednání. Žalovaný k věcné stránce celého případu, a to pro vyloučení jakýchkoliv dezinterpretací, které se historicky mohly objevovat, dále uvedl, že v inkriminované době r. 2011 měl již delší dobu předjednáno se zesnulým I [REDAKCE] M [REDAKCE] že mu jmenovaný poskytne dlouhodobou finanční výpomoc ke krytí potencionálního závazku vůči [REDAKCE]. V létě r. 2011 vyvrcholila jednání mezi žalovaným s touto bankou, přičemž

tato jednání skončila dříve, než bylo původně stranami předpokládáno. V okamžiku, kdy vznikla reálná potřeba poskytnout peněžní půjčku k plnění dohod mezi žalovaným a [REDAKCE], pobýval zesnulý L [REDAKCE] M [REDAKCE] v zahraničí a řešením půjčky žalovanému pověřil svého právního zástupce Mgr. Ivana Brambaški, advokáta. Vztahy mezi L [REDAKCE] M [REDAKCE] a žalovaným byly až do smrti I [REDAKCE] M [REDAKCE] velmi neformální a přátelské a písemná smlouva o půjčce byla vypracována a uzavřena toliko k žádosti [REDAKCE], kdy se smlouvou o půjčce dokumentoval zdroj finančních prostředků, kterými se plnil závazek vůči této bance. Dle instrukcí L [REDAKCE] M [REDAKCE] k tomu taktéž i došlo, půjčka byla reálně poskytnuta a plnění poukázáno ve prospěch [REDAKCE]. Žalovaný byl s panem I [REDAKCE] M [REDAKCE] dohodnut, že až se jmenovaný vrátí zpět do České republiky, dohodnou se na finálních podmínkách předmětné půjčky. K takové dohodě následně došlo, což bylo stvrzeno vypracováním a podpisem Dodatku č. 1. Shora popsany vývoj je možné dokumentovat jednak písemnými důkazy (smlouva o půjčce, Dodatek č. 1), ale i svědeckými výpověďmi osob zúčastněných na procesu sjednávání půjčky - tedy osobou žalovaného, svědka Mgr. I [REDAKCE] B [REDAKCE] a osobou Ing. R [REDAKCE] K [REDAKCE] (který rovněž vyjednal půjčku za stejných podmínek jako žalovaný). Pomine-li žalovaný veškeré výše uvedené argumenty, svědčící o tom, že žaloba není po právu, namítá žalovaný, že předmětná půjčka, resp. doba splatnosti půjčky byla na základě dodatku č. 1 ke Smlouvě o půjčce prodloužena, a to až do 22. 8. 2026. Pokud tedy není pohledávka promlčena (viz argumentace uvedená v článku druhém tohoto podání), pak je zcela jistě nedospělá - nesplatná a žalobce (ať už je jím kdokoliv) ji není oprávněn aktuálně vymáhat. K projednávání záležitosti je dále nutné doplnit, že se žalovaný snažil preventivně věc vyřešit a vzniku tohoto soudního sporu zamezit, když žalobci nabízel vícero smírných řešení, která by ovšem respektovala zcela oprávněné výtky žalovaného a chránila zájmy obou sporných stran. Předmětný spor považuje žalovaný v této fázi za zcela zbytečný, předčasný a zcela zřejmě jde jen o to přesunout odpovědnost na soudní instanci. Na podporu svého tvrzení žalovaný dále uvádí, že jednou z navrhovaných variant řešení bylo i předčasné složení peněz do notářské úschovy, přičemž k tomuto návrhu byl vyhotoven i koncept notářského zápisu. Cílem žalobcova snažení bylo pro futuro zajistit, aby předmětné finanční prostředky byly plněny subjektu, který nezpochybnitelným způsobem prokáže nabytí vlastnického práva k pohledávce a bylo současně zabezpečeno, že bude žalovaný ochráněn před dalšími potencionálními věřiteli, kteří by si nárokovali plnění z totožného právního titulu. Žalobce však tento a podobné návrhy neakceptoval, čímž zatěžuje zbytečně soudní soustavu sporem, kterému mohl preventivně zabránit a současně stranám navyšuje náklady, které jsou nutně s tímto soudním sporem spojeny.

3. Soud se předně zabýval vznesenou námitkou nedostatku aktivní legitimace ve sporu. K tomuto provedl důkazy, z nichž zjistil: Z rozhodnutí, resp. pověření správou pohledávek zajištěných v trestním řízení a vymáháním práv s nimi spojených ze strany Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 2. 12. 2014 adresovaném Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových zjistil, že žalobce byl pověřen správou zajištěných pohledávek a to usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci z 28. 11. 2014, [REDAKCE] a vymáháním práv spojených s těmito pohledávkami, když pod položkou 4 je uveden dlužník JUDr. J [REDAKCE] S [REDAKCE] a jistina [REDAKCE] [REDAKCE] Kč se splatností do 24. 8. 2016. Dále z odpovědi advokátní kanceláře JUDr. J [REDAKCE] N [REDAKCE] žalobci, resp. odpovědi na položené otázky, v níž se uvádí, že půjčka byla poskytnuta a finanční prostředky byly vyplaceny v době, kdy smlouva byla uzavřena, půjčka doposud nebyla splácená a to proto, že podle dodatku 1 ze dne 30. 9. 2011 k této smlouvě byla splatnost půjčky odložena na termín 22. 8. 2026, když kopie dodatku ze dne 30. 9. 2011 ke smlouvě z 22. 8. 2011 se připojuje; a též, že půjčka byla poskytnuta

jednorázově a byla vyplacena na účet, který byl veden u [REDACTED] kdy výpis z účtu klient nemá k dispozici, což souvisí s tím, že účet uvedené banky byl ještě v roce poskytnutí půjčky zrušen; a že zajišťovací směnka, která byla podle článku 4 smlouvy o půjčce z 22. 8. 2011 v úschově advokátní kanceláře byla podle článku 4., dodatku 1, ke smlouvě o půjčce z 30. 9. 2011 z advokátní úschovy předána věřiteli [REDACTED] M [REDACTED] který podpisem na tomto dodatku potvrdil, že zajišťovací směnku z úschovy převzal. Dále ze Smlouvy o půjčce ze dne 22. 8. 2011 uzavřené mezi I. [REDACTED] M [REDACTED] a JUDr. J. [REDACTED] S [REDACTED] bylo zjištěno, že zní na částku [REDACTED] Kč. Úředním záznamem Police ČR ze 17. 1. 2014, který dává do souvislosti propojení půjček JUDr. S [REDACTED] a Ing. K [REDACTED] se zájmovými platbami (pod číslem Police ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, první oddělení odbor korupce [REDACTED]) Z dopisu zástupce žalobce adresovaném právnímu zástupci žalovaného se podává, že dopis konkrétně z 26. 10. 2016 je zároveň nutno považovat za předžalobní upomínku na [REDACTED] Kč. Z usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci z 28. 11. 2014 se podává, že ve věci obviněného Ing. A [REDACTED] K [REDACTED] ([REDACTED] ze dne 28. 11. 2014) a dalších obviněných se rozhoduje tak, že se zajišťují jiné majetkové hodnoty a pohledávky jejichž majitelem byl I. [REDACTED] M [REDACTED] který zemřel [REDACTED] a jehož právním nástupcem je podle aktuálního stavu dědického řízení vedeného pod [REDACTED] u notáře Mgr. Jana Hejtmánka jako soudního komisaře pověřeného Obvodním soudem pro Prahu 6, jeho jediná dědička B [REDACTED] Č [REDACTED] narozená [REDACTED] vůči následujícím dlužníkům, v pořadí 4. uveden žalovaný JUDr. J. [REDACTED] S [REDACTED] a to ohledně pohledávky ze smlouvy o půjčce z 22. 8. 2011 na [REDACTED] Kč v rozsahu dosud nesplacené části pohledávky [REDACTED] Kč spolu s příslušenstvím, když se B [REDACTED] Č [REDACTED] jako majiteli zajištěných jiných majetkových hodnot a pohledávek zakazuje, aby se zajištěnými jinými majetkovými hodnotami nakládala a též dlužníkům mimo jiných pod bodem 4. JUDr. J. [REDACTED] S [REDACTED] se ukládá, aby místo plnění majiteli jiných majetkových hodnot složili předmět plnění na účet zde uvedený, jehož majitelem byl I. [REDACTED] M [REDACTED] Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 č.j. [REDACTED] (na č.l. 58 spisu) ze dne 1.12.2014 ve věci řízení o dědictví po I. [REDACTED] M [REDACTED] zemřelém 9.3.2013 bez zanechání závěti za účasti pozůstalostní sestry B [REDACTED] Č [REDACTED] se podává výrok, že se určuje ke dni smrti zůstavitele obvyklá cena majetku částkou 4 161 882 422 Kč, dále výše dluhu částkou 118 043 Kč a čistá hodnota dědictví částkou 4 161 764 379 Kč, přičemž se potvrzuje, že dědictví nabyla jako jediná dědička ze zákona pozůstalostní dcera B [REDACTED] Č [REDACTED] narozená [REDACTED] a dědictví tak tvoří majetek, mezi nímž dluh pana žalovaného mezi položkami 1 až 66 uvedený není. Z opisu smlouvy o postoupení pohledávek mezi I. [REDACTED] M [REDACTED] jako postupitelem a [REDACTED] jako postupníkem ze dne 27.12.2011 (č.l. 97) se z článku I. bodu 1 písm. b) podává, že postupitel má za žalovaným JUDr. S [REDACTED] pohledávku [REDACTED] Kč, když právním důvodem vzniku a výše pohledávky je smlouva o půjčce ze dne 22.8.2011 uzavřená mezi postupitelem jako věřitelem a žalovaným, jako dlužníkem, přičemž postupitel postupuje touto smlouvou postupníkovi pohledávku za dlužníkem za dohodnutou cenu. Z prohlášení B [REDACTED] Č [REDACTED] ze dne 21. 11. 2014 adresované JUDr. J. [REDACTED] S [REDACTED] se podává, že I. [REDACTED] M [REDACTED] ke dni úmrtí pohledávku z titulu půjčky vůči JUDr. S [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč nevidoval, neboť tato pohledávka byla postoupena třetí osobě a není tak ani součástí aktiv dědictví po jejím bratrovi I. [REDACTED] M [REDACTED] Z doložky právní moci dědického usnesení dědického ze dne 1. 12. 2014 se podává, že nabylo právní moci dnem 1. 12. 2014.

4. Věcnou legitimací se v občanském soudním řízení rozumí oprávnění účastníků vyplývající z hmotného práva. Věcnou legitimaci má ten z účastníků řízení, který je nositelem hmotného práva, o něž v řízení jde, tedy ten, kterému svědčí stav z hmotného práva

- (právo nebo povinnost), o něž v řízení jde, přičemž nedostatek věcné legitimace je důvodem k zamítnutí žaloby.
5. Podle ust. § 103 o.s.ř., kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
 6. Soud po provedeném dokazování zejména k otázce aktivní legitimace žalobce ve sporu uvádí, že tato dána není. Prvním důvodem nedostatku procesní aktivní legitimace ve sporu žalobce je, že v dědickém řízení nebyla tato pohledávka zařazena do aktiv dědictví a dědička B. Č. se tak nemohla stát vlastníkem pohledávky. Dalším důvodem je prohlášení B. Č. dne 21. 11. 2014, že zůstavitel ke dni úmrtí nedisponoval předmětnou pohledávkou a že není součástí aktiv dědictví. Posledním důvodem pak je skutečnost, že ze smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 28. 12. 2011 uzavřené mezi L. M. jako postupitelem a společností jako postupníkem bylo potvrzeno, že pohledávka L. M. byla ke dni 28. 12. 2011 (tedy 3 roky před tím, než bylo vydáno opatření VSZ v Olomouci) postoupena této společnosti a lze tak na základě výše uvedených skutečností uzavřít, že předmětné usnesení tak nemá validitu, zvrátit vůli původního majitele a nabyvatele pohledávky – tuto převést. Předmětné usnesení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 28.11.2014, č.j. tak není kvalifikovaným aktem k založení aktivní legitimace žalobce pro vedení sporu. Z uvedených důvodů byla žaloba pro nedostatek aktivní legitimace žalobce ve sporu, zamítnuta. S ohledem na shledání nedostatku aktivní legitimace žalobce ve sporu se pak soud dalšími námitkami žalovaného nezabýval.
 7. Jde-li o výrok o náhradě nákladů řízení, pak žalovaný má právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., které sestávají z úkonů právní služby za převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě, doplňující vyjádření z 7.1.2020, jednání ve dnech 14.2.2019, 19.2.2020, písemné závěrečné vyjádření z 17.3.2020 a účast u vyhlášení rozhodnutí dne 8.7.2020 (1/2 úkonu), tedy za 6 plných úkonů + jeden v rozsahu 1/2, částka 6 x 51 500 Kč, tedy 309 000 Kč + 25 750 Kč, tedy 334 750 Kč, k tomu režijní paušál 7x 300 Kč; dohromady 336 850 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 8. července 2020

JUDr. Otília Hrehová v.r.
soudkyně